

РЕШЕНИЕ

№ 6257

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 172 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА Г. И.

при участието на секретаря МОНИКА В. АСЕНОВА
като разглежда докладваното от ДЕСИСЛАВА Г. И. Гражданско дело № 20221110170929 по описа за 2022 година

„Т. С.” ЕАД е предявило искове с правно основание с чл. 318, ал. 1 ТЗ, чл. 286, ал. 1 ТЗ и чл. 100, ал. 2 ЗС за постановяване на решение, с което да бъдат осъдени ответниците да заплатят в полза на ищеа посочените от него суми за цена на доставена от дружеството топлинна енергия, начислена за процесния период, за мораторна лихва, за цена на извършена услуга за дялово разпределение за както и за пливха, начислена върху вземането за цена на услугата дялово разпределение.

Ищецът твърди, че между него и ответниците е възникнало облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия, по което е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като купувачът не е осъществил насрещната парична престация – да заплати установената покупна цена, обективирана в представените по делото фактури.

Ответниците, получили препис от исковата молба е е депозирал в законоустановения срок отговор на исковата молба, с който оспорва основателността на предявените искове.

Съдът, като съобрази събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на [чл. 235, ал. 2 ГПК](#), намира за установено следното от фактическа и правна страна:

От представените по делото доказателства се установява, че наследодателят на ответниците – Й. Ч., е настанена със Заповед от 2005 г. за настаняване в процесния апартамент, общинско жилище, придобито въз основа на договор за замяна от Столична община, заедно със сина си – Л..

Въз основа на настанителната заповед Й. е подала до топлофикационното дружество

заявление за откриване на партида на нейно име от 2005г., като съдът приема, че до смъртта си, настъпила през 2021 г., Й., като титуляр на партидата, по която се е начислявало количеството топлинна енергия, доставяна до описания в исковата молба имот, е била потребител на същата – обстоятелство, което се установява и от изявленията, изхождащи от Й. и обективирани в сключено между нея и ищеца споразумение, съгласно което Й. признава, че има задължения към ищеца за запащане на цена на топлинна енергия за периода м.11.2018г.-м.09.2020 г.

С оглед изложеното съдът приема, че Й. е имала качеството на потребител по смисъла на дефинитивната разпоредба на ЗЕ на процесната топлинна енергия и носител на задължението за заплащане на нейната цена, което задължение по силата на наследствения правопримствство е преминало към нейните наследници след смъртта ѝ, а именно към В., К., И., М., предвид на това, че с дела на отказалия се от наследството на Й. – Л., се е увеличил дялът на останалите нейни наследници.

Съгласно правилата на ЗН дялът на всеки от наследниците от наследството на посоченото лице възлиза на $\frac{1}{4}$ част от него, каквато е и частта на припадащия им се дял от общото наследствено задължение.

По делото не съществува спор, че през проесния период до описания в исковата молба обект е доставяна твърдяното от ищеца количество топлинна енергия на цена, сочена от него – обстоятелства, които се установяват от допуснатите и приети по делото СТЕ и ССЕ.

СТЕ, като след анализ на фактите, отразяващи доставената и отчетена топлинна енергия, вкл. и енергията за разпределение – в процесната абонатна станция и в апартамента на ответника, вещото лице, работило по СТЕ, изяснява, че е и количество топлинна енергия, отдадена от сградна инсталация.

По делото е допусната и ССЕ, от чието заключение се установява, че цената на топлинна енергия, доставяна за периода, за който следва да се ангажира отговорността на ответника възлиза на сумата от 1530.54лв., от които 382.64 лв. е припадаща се част от общото задължение на всеки от ответниците или исковете срещу К., И. следва да се уважат за тази сума и да се отхвърлят за разликата до пълния предявен размер от 382.78лв.

От страна на ответника В. е направено възражение за погасителна давност.

Съгласно задължителните за правосъдните органи тълкувателни разяснения на ОСГТК на ВКС, дадени в ТР № 3/2011 г. от 18.05.2012 г., " Вземанията на топлофикационни, електроснабдителни и водоснабдителни дружества, както и на доставчици на комуникационни услуги също съдържат изброените признаци на понятието, поради което са периодични плащания по смисъла на [чл. 111, б. "в" ЗЗД](#) и за тях се прилага тригодишна давност".

Исковата молба е подадена на 29.12.2022 г., поради което в този момент е прекъснато теченето на погасителната давност.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от ОУ на ищеца, приети през м.06.2016 г. клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал.1 и ал.2 в

45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

За вземането за м. 11.2019 г. този срок е изтекъл на 14.01.2020г. г., т.е. вземането за цена на топлинна енергия за м.11.2019г. следва да се приеме за първото по време вземане, включено в непокрытия по давност период.

От заключението от ССЕ/стр. 9/ се установява, че цената на топлинна енергия за периода м.11.2019г. г. до м.04.2021г. възлиза на сумата от 1240.48лв, като $\frac{1}{4}$ част от това задължение, каквато е припадащата се част на В. от него възлиза на сумата от 310.12лв., до която сума следва да се уважи искът срещу този ответник и да се отхвърли за разликата до пълния предявен размер от 382.78 лв. и за периода м.05.2019г.-м.10.2019г., вкл.

Относно исковете с правно основание [чл. 86 ЗЗД](#).

Съгласно чл. 33, ал. 1 от ОУ клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал.1 и ал.2 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят., за вземането за м. 05.2019г. този срок е изтекъл на 15.07.2019г.

С оглед принципа на диспозитивното начало и заключението от ССЕ, съгласно което общия размер на мораторната лихва за процесния период възлиза на сумата от 326.08лв., то този иск срещу К., И. следва да се уважи за сумата от по 81.52 лв. и да се отхвърли за разликата до пълния предявен размер от 82.19лв., а срещу ответника В. за сумата от 63.74лв./стр. 10 от ССЕ/ , до която сума следва да се уважи този иск и да се отхвърли за разликата до пълния предявен размер от 82.19лв.

Относно исковете за присъждане на вземане за такса за дялово разпределение:

Съгласно чл. 36 от действащите през процесния период ОУ, приети с Решение по Протокол No 7 от 23.10.2014 г. на Съветана директорите на "Т. С." ЕАД и са одобрени с РешениеNoOY-1 от 27.06.2016 г.на КЕВР, на основание чл. 150, ал. 1 от Закона за енергетиката, Клиентите заплащат цена за услугата "дялово разпределение", извършвана от избран от Клиентите Търговец, като стойността ѝ се формира от:1. Цена за обслужване на партидата на Клиента, включваща изготвяне на изравнителна сметка; 2. Цена за отчитане на един уред за дялово разпределение и броя на уредите в имота на Клиента.3. допълнителна цена по оценоразпис, определен от Продавача, за отчитане на уредите за дялово разпределение, извън обявените от Търговеца дати.

Съгласно заключението от ССЕ стойността на таксата за дялово разпределение, начислена за процесния период възлиза на сумата от 26 лв./таблица № 3, ст. 5 от експертизата/..

В случая по делото е депозиран договор от 28.05.2018г., сключен между ищеца и дружеството, извършващо услугата дялово разпределение

Съгласно договора /чл.3.2/ стойността на обслужване и отчет на уредите за дялово разпределение, включително и водомери се определя с констативен протокол след края на изравнителния период.

Изравнителната вноска се определя с предявяване на изравнителните сметки и

подписан констативен протокол за извършения обем работа, коригирана съобразно данните от констативния протокол.

По делото няма данни изравнителните сметки да се предявени по реда на раздел IV, т. 4, няма данни да е изготвен и констативен протокол за извършения обем работа, коригирана съобразно данните от констативния протокол.

Ето защо този иск и акцесорният му такъв по чл.86 ЗЗД следва да се отхвърлят като недоказани.

С оглед изхода на правния спор пред настоящата съдебна инстанция по правилата на чл. 78, ал. 1, вр. ал. 8 ГПК следва в полза на ищеца да бъдат присъдени и сторените от него деловодни разноски за платена държавна такса в размер, юрисконсултско възнаграждение в размер, определено съгласно правилото на чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ, депозит за вещо лице, от които от по 410лв., платими от ответниците К. и И. и 722.53лв., платими от ответника В., представляван в настоящото производство от особен представител.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА по искове с правно основание чл. 79 и чл. 86 ЗЗД В. С. В., с ЕГН: ***** , да заплати на Т. С.” ЕАД, ЕИК ..... сумата от 310.12лв. представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период м.11.2019г. г. до м.04.2021г. , ведно със законна лихва за период от 29.12.2022 г. до изплащане на вземането, като ОТХВЪРЛЯ този иск за разликата до пълния предявен размер от 382.78 лв. и за периода м.05.2019г.-м.10.2019г., вкл., да заплати по иск с правно основание чл. 86 ЗЗД сумата от 63.74лв. , мораторна лихва за периода 15.09.2020г. до 07.12.2022г ., като ОТХВЪРЛЯ този иск за разликата до пълния предявен размер от 82.19лв., ведно със съдебни разноски в размер на 722.53лв.

ОСЪЖДА по искове с правно основание чл. 79 и чл. 86 ЗЗД К. Ц. И., с ЕГН: ***** , да заплати на Т. С.” ЕАД, ЕИК ..... сумата от 382.64 лв. представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период м.05.2019г. до м.04.2021г ведно със законна лихва за период от 29.12.2022. до изплащане на вземането, като ОТХВЪРЛЯ този иск за разликата до целия претендиран размер от 382.78лв., да заплати по иск с правно основание чл. 86 ЗЗД сумата от 81.52 лв, , мораторна лихва за периода 15.09.2020г. до 07.12.2022г ., като ОТХВЪРЛЯ този иск за разликата до пълния предявен размер от 82.19лв., ведно със съдебни разноски в

размер на 410лв.

ОСЪЖДА по искове с правно основание чл. 79 и чл. 86 ЗЗД И. Ц. А., с ЕГН: ***** , да заплати на Т. С.” ЕАД, ЕИК ..... сумата от 382.64 лв. представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период м.05.2019г. до м.04.2021г. ведно със законна лихва за период от 29.12.2022. до изплащане на вземането, като ОТХВЪРЛЯ този иск за разликата до целия претендиран размер от 382.78лв., да заплати по иск с правно основание чл. 86 ЗЗД сумата от 81.52 лв. , мораторна лихва за периода 15.09.2020г. до 07.12.2022г. , като ОТХВЪРЛЯ този иск за разликата до пълния предявен размер от 82.19лв., ведно със съдебни разноси в размер на 410лв.

ОТХВЪРЛЯ исковите, предявени от „Т. С.” ЕАД, ЕИК ....., срещу В. С. В., с ЕГН: *****,, за постановяване на решение, с което да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца от сума за дялово разпределение за периода м.09.2020г. - м.04.2021г. в размер на 4.46лв.- главница, ведно със законната лихва от датата на депозиране на настоящия иск до окончателното изплащане на сумите и 0.71лв. - мораторна лихва за периода от 16.10.2020г. до 07.12.2022г., ведно със законните лихви върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумите.

ОТХВЪРЛЯ исковите, предявени от „Т. С.” ЕАД, ЕИК ....., срещу К. Ц. И., с ЕГН: *****,, за постановяване на решение, с което да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца от сума за дялово разпределение за периода м.09.2020г. - м.04.2021г. в размер на 4.46лв.- главница, ведно със законната лихва от датата на депозиране на настоящия иск до окончателното изплащане на сумите и 0.71лв. - мораторна лихва за периода от 16.10.2020г. до 07.12.2022г., ведно със законните лихви върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумите.

ОТХВЪРЛЯ исковите, предявени от „Т. С.” ЕАД, ЕИК....., И. Ц. А., с ЕГН: *****,, за постановяване на решение, с което да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца от сума за дялово разпределение за периода м.09.2020г. - м.04.2021г. в размер на 4.46лв.- главница, ведно със законната лихва от датата на депозиране на настоящия иск до окончателното изплащане на сумите и 0.71лв. - мораторна лихва за периода от 16.10.2020г. до 07.12.2022г., ведно със законните лихви върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумите.

Решението е постановено при участието на третото лице помагач – Б. ООД.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред СГС в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от настоящото решение да се връчи на страните!

Съдия при Софийски районен съд: _____